

⁵⁷⁾ Barth, Dogmatik 1940, pag. 41.

⁵⁸⁾ Idem, pag. 194.

⁵⁹⁾ Zoo hangt dit vraagstuk voor Barth ten nauwste samen met dat van de beteekenis van de natuur en de geschiedenis voor het „kennen” van den wil Gods. Het probleem kwam reeds ter sprake in de beantwoording van de aan Barth in Utrecht gestelde vragen (Grundfragen, 1935, pag. 31) en in de briefwisseling tusschen Barth en Kittel (Ein theologischer Briefwechsel, 1934). Vgl. Karl Barth, Het Christelijk Openbaringsbegrip (Onze Tijd, I) pag. 22: „De kennis der genade vernietigt inderdaad ook de voorstelling van een openbaring, die door bemiddeling komt door de natuur, door de geschiedenis en door het bewustzijn van eigen bestaan”. Wanneer men meer wil zijn dan voorwerp van Goddelijke barmhartigheid, dan kan men zich beroemen op andere openbaringen en „dan kan deze of gene „natuurlijke theologie” meer of minder luid en consequent het woord nemen.” (Idem, pag. 23). Vgl. ook Erwin Reiser, Zwei Fragen an Karl Barth zum Problem der natürlichen Theologie, Evang. Theol. I, pag. 396 v.v. en Barth's „Antwort an Erwin Reiser”, (Evang. Theol. II, pag. 51 v.v.) waarin Barth vooral kritisch bespreekt de mogelijkheid „einer Deutung der Geschichte vom Evangelium bzw. vom Kreuz her” (61 v.v.). Vgl. Werner Elert, Karl Barths Index der verbotenen Bücher, 1935 en E. Schlink, Die Frage der Erkennbarkeit göttlichen Handelns in der Geschichte. Evang. Theol. I, pag. 257 v.v.

⁶⁰⁾ Barth, Dogmatik 1940, pag. 200.

⁶¹⁾ Idem, pag. 93 v.v.

⁶²⁾ Idem, pag. 93 v.v.

⁶³⁾ Idem, pag. 96 v.v.

⁶⁴⁾ Idem, pag. 107 v.v.

⁶⁵⁾ Idem, pag. 109.

⁶⁶⁾ Idem, pag. 116.

⁶⁷⁾ Idem, pag. 121.

⁶⁸⁾ Idem, pag. 122.

⁶⁹⁾ Idem, pag. 122: „An sich und als solcher wäre der Text des Kosmos stumm, wie es im Ps. 19 : 4 ausdrücklich heisst: Ohne Sprache, ohne Worte, mit unhörbarer Stimme sagt es ein Tag dem Anderen und tut es eine Nacht der anderen kund.” Dit is wel een zeer geforceerde exegese. Psalm 19 zegt niet, dat de kosmos „stumm” is, maar spreekt over de wijze, waarop er in den kosmos van verkondigen, vertellen, kennisgeven sprake is. Vgl. de vertaling van Dr A. Noordt zij (Korte verklaring) „Geen spraak is het; geen woorden zijn het; niemand verneemt hun stem. Toch gaat hun taal uit over de geheele aarde en tot aan het einde der aarde hun woorden.” Hoezeer er verschillend geoordeeld wordt over de beteekenis van deze woorden (vgl. E. König, Die Psalmen, 1927, pag. 95 v.v.) in ieder geval maakt Barth hier misbruik van den tekst. Vgl. Noordt zij: „De eer en heerlijkheid van den Schepper is door het geschapene niet vergeten, al zingt de mensch in dat koor niet meer mede. Tot in de uiterste hoeken weerklinkt dat jubelen en juichen (Job 38 : 7). Maar het zijn geen woorden, die het gehoororgaan der menschen in trilling brengen. (Korte Verkl. Psalmen, I, pag. 48). Voor Barth's vroegere opvatting zie men het typeerende woord uit den „Römerbrief” (1923, 147): „Nur in dem was die Dinge in ihrer Selbständigkeit und Gültigkeit beschränkt, in ihrer Fähigkeit, als das, was sie sind, hinzuweisen auf das, was sie nicht sind d.h. aber nur sub specie mortis leuchtet in ihnen die Herrlichkeit des Schöpfers.”

⁷⁰⁾ Barth, Dogmatik 1940, pag. 126, 128.

⁷¹⁾ Idem, pag. 128. Vgl. W. Link, Schöpfung und Versöhnung, Evang. Theol. I, pag. 360.